

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพ การสนับสนุนจากสามี
กับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กวัยก่อนเรียนที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของมารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
2. อายุ.....ปี
3. อาชีพ.....
4. ระดับการศึกษา.....
5. จำนวนบุตรที่มีทั้งหมด.....คน
6. รายได้.....บาท/เดือน

ข้อมูลทั่วไปของเด็กวัยก่อนเรียนที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด

7. อายุ.....เดือน.....เดือน
8. เพศ.....
9. เป็นบุตรลำดับที่.....
10. เริ่มมีอาการหอบครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี.....เดือน
11. จำนวนครั้งของการเกิดอาการหอบในปีที่ผ่านมา.....ครั้ง/ปี

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความเชื่อด้านสุขภาพของมารดาเด็กวัยก่อนเรียนที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด

ข้อความต่อไปนี้ เป็นข้อความที่สัมภาษณ์ถึงความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคหอบหืดตามความนึกคิด หรือความเข้าใจของท่าน ซึ่งมี 3 คำตอบ และให้ท่านเลือกตอบเพียง 1 คำตอบเท่านั้น ดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับความนึกคิด หรือความเข้าใจของท่าน

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับความนึกคิด หรือความเข้าใจของท่านเพียงบางส่วน ไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับความนึกคิด หรือความเข้าใจของท่านเลย

ที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1.	เด็กที่เป็นโรคหอบหืด จะไม่เกิดอาการหอบซ้ำอีก			
2.	อากาศเปลี่ยนแปลงกระตุ้นให้เด็กเกิดอาการหอบได้			
3.	ฝุ่นบ้าน ขนสัตว์สัตว์ ควันบุหรี ไม่ใช้สิ่งกระตุ้นให้เด็กเกิดอาการหอบ			
4.	ยา อาหาร หรือสารเคมีบางชนิดเช่น คีคิที กระตุ้นให้เด็กเกิดอาการหอบได้			
5.	การวิ่งเล่นหรือออกกำลังกายจนเหนื่อยในเด็กโรคหอบหืดบางคน ทำให้เด็กเกิดอาการหอบได้			
6.	เด็กที่เป็นโรคหอบหืด ต้องใช้เวลา นานในการรักษา			

ที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
7.	เด็กโรคหอบหืดที่มีอาการหอบ และไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง อาจทำให้เกิดโรคแทรกซ้อน เช่น ปอดอักเสบ ลมรั่วในช่องเยื่อหุ้มปอด ปอดบวม หายใจวาย หัวใจวาย และอาจทำให้เด็กเสียชีวิตได้			
8.	เด็กที่เป็นโรคหอบหืดอาจมีการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกัน			
9.	โรคหอบหืดเป็นโรคที่ไม่มีผลทำให้ความสามารถในการเล่นกีฬาของเด็กที่เป็นแตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน			
10.	การพ่นยาหรือให้เด็กรับประทานยาขยายหลอดลมทันทีตามแผนการรักษาของแพทย์ เมื่อเด็กเริ่มมีอาการหอบ จะช่วยลดความรุนแรงของอาการหอบ จะช่วยลดความรุนแรงของอาการหอบได้			
11.	การป้องกันไม่让孩子เป็นหวัด เช่น การทำให้ร่างกายเด็กอบอุ่น การหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กใกล้ชิดกับคนที่เป็นหวัด เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันไม่让孩子เกิดอาการหอบได้			

ที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
12.	การปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์หรือพยาบาล เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นให้เด็กเกิดอาการหอบ ไม่ได้ช่วยให้เด็กเกิดอาการหอบน้อยลง			
13.	หากท่านรับน้ำเด็กโรคหอบหืดไปรับการรักษาตั้งแต่เริ่มมีอาการ จะช่วยให้อาการหอบของเด็กมีความรุนแรงน้อยลง			
14.	ถ้าเด็กไม่มีอาการหอบ ไม่จำเป็นต้องนำเด็กมาตรวจตามนัด			
15.	การให้เด็กดื่มน้ำอุ่น ขณะที่มีอาการหอบจะช่วยละลายเสมหะ และทำให้ขับออกได้ง่าย			
16.	ท่านคิดว่าการนำเด็กโรคหอบหืดมาตรวจตามนัด เป็นสิ่งไม่จำเป็นเพราะไม่คุ้มค่ากับการเสียเวลา			
17.	ท่านต้องเสียค่าใช้จ่ายมากในการนำเด็กโรคหอบหืดมาตรวจที่โรงพยาบาล ท่านจึงนำเด็กมาพบแพทย์เมื่อมีอาการหอบเท่านั้น			
18.	ท่านคิดว่าการปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ในเรื่องการให้ยา การปฏิบัติเมื่อเด็กหอบ การนำเด็กมาตรวจตามนัดและการป้องกันไม่ให้เด็กเกิดอาการหอบ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก			

ที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
19.	ท่านรู้สึกว่าการจัดเตรียมและให้ยา เด็กตามขนาดและเวลาที่แพทย์กำหนด เป็นเรื่องยุ่งยาก			
20.	ท่านไม่นำเด็กมาตรวจที่โรงพยาบาล สม่ำเสมอ เพราะเจ้าหน้าที่ไม่มีความ เป็นกันเองกับท่าน			
21.	เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลให้บริการ ช้าทำให้ท่านและเด็กคอยนาน			
22.	ท่านนำเด็กโรคหอบหืดไปตรวจที่ โรงพยาบาล เพราะญาติท่านขอเรื่อง			
23.	ท่านพยายามหาหนังสือ เอกสาร แผ่น พับต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคหอบหืดมาอ่าน เป็นประจำ			
24.	ท่านไม่เคยพูดคุย หรือซักถามถึง สาเหตุ อาการ การดูแลเด็กโรค หอบหืด กับมารดาของเด็กโรคหอบหืด คนอื่น ๆ เลย			
25.	ท่านนำเด็กโรคหอบหืดมาพบแพทย์ก่อน วันนัด หากเด็กมีอาการหอบ			

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนจากสามี

ข้อความต่อไปนี้ เป็นข้อความที่สัมภาษณ์ถึงการสนับสนุนที่ท่านได้รับจากสามี ตามการรับรู้ของท่าน ซึ่งมี 3 คำตอบ และให้ท่านเลือกตอบเพียง 1 คำตอบเท่านั้น ดังนี้

เป็นจริง หมายความว่า ข้อความในประโยคนั้นตรงกับ การรับรู้ของผู้ตอบ

ไม่แน่ใจ หมายความว่า ข้อความในประโยคนั้นตรงกับ การรับรู้ของผู้ตอบ เพียงบางส่วน ผู้ตอบไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า เป็นจริง หรือไม่เป็นจริง

ไม่เป็นจริง หมายความว่า ข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับ การรับรู้ของผู้ตอบ

ที่	ข้อความ	เป็นจริง	ไม่แน่ใจ	ไม่เป็นจริง
1.	สามีของท่านพูดให้กำลังใจ ปลอบใจ			
2.	ท่านเสมอเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของลูก			
3.	สามีของท่านสนใจและตั้งใจรับฟัง เมื่อ			
	ท่านเล่าถึงปัญหาของลูก			
4.	สามีของท่านแสดงความเข้าใจท่าน			
	เมื่อท่านหงุดหงิด อารมณ์เสีย เมื่อ			
	ดูแลลูกที่เจ็บป่วย			
5.	สามีของท่านร่วมแก้ปัญหาเกี่ยวกับการ			
	เจ็บป่วยของลูกกับท่านเสมอ			
6.	สามีของท่านแสดงความเห็นใจ และ			
	เข้าใจความรู้สึกของท่านเมื่อท่าน			
	เหน็ดเหนื่อย หรือวิตกกังวลเกี่ยวกับ			
	การเจ็บป่วยของลูก			
7.	เมื่อลูกเกิดอาการหอบ สามีจะอยู่กับ			
	ท่านตลอดเวลา			

ที่	ข้อความ	เป็นจริง	ไม่แน่ใจ	ไม่เป็นจริง
7.	สามีบอกท่านเสมอ เมื่อท่านปฏิบัติไม่ถูกต้องตามแผนการรักษา			
8.	สามีบอกให้ท่านรู้ว่า มีลูกของคนอื่นที่เป็นโรคหอบหืดเหมือนลูกของเรา			
9.	สามีของท่านจะเตือนท่านเสมอ เมื่อท่านล้มปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอาการหอบให้ลูก			
10.	สามีของท่านบอกท่านเสมอถึงอาการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตพบเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของลูก			
11.	สามีบอกท่านเสมอ เรื่องการป้อนยาหรือพ่นยา ลูกให้ตรงตามขนาดและเวลาที่แพทย์กำหนด			
12.	สามีบอกหรือเตือนท่านเสมอ เรื่องการนำลูกมาตรวจตามนัด			
13.	สามีของท่านให้คำปรึกษาแนะนำ เมื่อท่านมีปัญหาในการดูแลลูกที่หอบหืด			
14.	สามีของท่านให้คำแนะนำ หรือจัดหาเอกสารเกี่ยวกับโรคหอบหืดให้ท่านอ่านเสมอ			
15.	สามีของท่านแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการดูแลรักษาเด็กโรคหอบหืด และนำมาบอกท่านเสมอ			

ที่	ข้อความ	เป็นจริง	ไม่แน่ใจ	ไม่เป็นจริง
16.	สามีของท่านแสวงหาแหล่งที่เป็นประโยชน์ในการรักษาลูก และนำมาบอกท่านเสมอ			
17.	สามีของท่านช่วยท่านดูแลลูกเสมอเมื่อลูกหอบ เช่น ช่วยอุ้ม ช่วยป้อนยา ช่วยพาไปหาหมอ			
18.	สามีของท่านช่วยงานภายในบ้านเสมอเพื่อให้ท่านมีเวลาดูแลลูก			
19.	สามีของท่านช่วยดูแลลูกเมื่อมีอาการหอบ ผลัดเปลี่ยนกับท่าน เพื่อให้ท่านมีเวลาพักผ่อนหรือทำกิจธุระส่วนตัว			
20.	สามีของท่านช่วยลดสิ่งที่กระตุ้นให้ลูกเกิดอาการหอบ เช่น กวาดถูบ้าน สวมเสื้อผ้าที่อบอุ่นให้ลูกในวันที่อากาศเย็น ไม่สูบบุหรี่ภายในบ้าน หลีกเลี้ยงไม่นำลูกไปในที่ชุมชนแออัด หรือมีควันฝุ่นละอองต่าง ๆ			

ส่วนที่ 4 แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมของมารดาในการดูแลเด็กวัยก่อนเรียนที่ป่วยเป็นโรคหอบหืด

ข้อความต่อไปนี้ เป็นข้อความที่สัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมของท่านที่ได้กระทำในการดูแลเด็กโรคหอบหืดขณะอยู่ที่บ้าน โดยให้ท่านประเมินถึงการกระทำกิจกรรมของท่านว่า ได้ปฏิบัติมากน้อยเพียงใดตามข้อความที่สัมภาษณ์ และในการตอบจะมี 3 คำตอบให้ท่านเลือก ซึ่งท่านจะต้องเลือกเพียง 1 คำตอบเท่านั้น

ปฏิบัติทุกครั้ง/เป็นประจำ หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติกิจกรรมตามข้อความในประโยคนั้นทุกครั้ง/เป็นประจำ

ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง/เกือบเป็นประจำ หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติกิจกรรมตามข้อความในประโยคนั้นเกือบทุกครั้ง/เกือบเป็นประจำ

ปฏิบัติน้อยมาก/ไม่ได้ปฏิบัติเลย หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติกิจกรรมตามข้อความในประโยคนั้นน้อยมาก/ไม่ได้ปฏิบัติเลย

ที่	ข้อความ	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ เกือบ เป็นประจำ	ปฏิบัติ น้อย มาก
1.	ท่านหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กโรคหอบหืดอยู่ใกล้สิ่งที่ท่านสงสัย ว่าเป็นกระตุ้นให้เด็กเกิดอาการหอบ			
2.	ท่านจัดให้เด็กโรคหอบหืดนอนในห้องที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก			
3.	ท่านนำเครื่องนอนของเด็กโรคหอบหืด เช่น ที่นอน หมอน ผ้าห่ม ออกตากแดดทุกสัปดาห์			
4.	ท่านเลี้ยงสัตว์ไว้ในบ้าน เช่น สุนัข แมว นก			
5.	ท่านเช็ดทำความสะอาดฝุ่นภายในบ้านทุกวัน			

ที่	ข้อความ	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติเกือบ เป็นประจำ	ปฏิบัติน้อย มาก
6.	ท่านดูแลไม่ให้เด็กโรคหอบหืด อยู่ในบริเวณที่มีควันบุหรี่ หรือควันไฟ			
7.	ท่านฉีดยากันยุง หรือจุดยากันยุงในห้องนอนของเด็กโรคหอบหืด			
8.	ห้องที่เด็กโรคหอบหืดนอน ท่านพยายามจัดให้มีสิ่งของน้อยชิ้นที่สุด			
9.	ท่านจัดเตรียมเครื่องนอนชนิดที่ทำด้วยนุ่นให้เด็กโรคหอบหืด			
10.	ท่านดูแลไม่ให้เด็กโรคหอบหืดรับประทานอาหารที่กระตุ้นให้เด็กเกิดอาการหอบ เช่น อาหารที่รสเย็น			
11.	เมื่อเด็กเริ่มมีอาการหอบ ท่านพ่นยาหรือให้เด็กรับประทานยาขยายหลอดลม ตามขนาดและเวลาที่แพทย์กำหนด			
12.	ภายหลังจากการให้ยาขยายหลอดลมแก่เด็กโรคหอบหืดรับประทานแล้ว อาการหอบไม่ทุเลาลง ท่านได้ให้เด็กรับประทานยาอีก โดยเพิ่มปริมาณยาให้มากขึ้น			
13.	เมื่ออาการหอบของเด็กดีขึ้น ท่านจะลดขนาดของยาที่ให้เด็กรับประทานลง			
14.	เมื่อเด็กมีอาการหอบ ท่านไปซื้อยาจากร้านขายยามาให้เด็กรับประทาน			

ที่	ข้อความ	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติเกือบ เป็นประจำ	ปฏิบัติน้อย มาก
15.	เมื่อท่านพ่นยา หรือให้เด็กรับประทาน ยาขยายหลอดลมแล้ว อาการหอบไม่ ทุเลาท่านนำเด็กไปพบแพทย์			
16.	เมื่อท่านให้เด็กรับประทานยาขยาย หลอดลมแล้ว ท่านสังเกตอาการข้าง เคียงที่อาจเกิดขึ้นกับเด็ก เช่น มือสั่น			
17.	ท่านปรึกษาแพทย์ ก่อนที่จะงดให้เด็ก รับประทานยารักษาโรคหอบหืด			
18.	ท่านเตรียมยาขยายหลอดลมให้พร้อม ที่จะพ่น หรือให้เด็กรับประทานเมื่อมี อาการหอบเสมอ ไม่ว่าขณะอยู่ที่บ้าน หรือไปที่อื่น			
19.	ท่านนำเด็กโรคหอบหืดมาตรวจตามนัด ทุกครั้ง			
20.	ท่านนำเด็กโรคหอบหืดมาพบแพทย์เมื่อ มีอาการผิดปกติ เช่น พ่นยาหรือให้รับ ประทานยาแล้วอาการหอบไม่ทุเลารับ ประทานยาขยายหลอดลมแล้วมีอาการ			
21.	ท่านเริ่มพ่นยาหรือให้เด็กรับประทาน ยาขยายหลอดลม เมื่อเด็กมีอาการ หอบมาก			
22.	ท่านให้เด็กดื่มน้ำอุ่น เมื่อมีอาการหอบ			

ที่	ข้อความ	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติเกือบ เป็นประจำ	ปฏิบัติน้อย มาก
23.	ท่านให้เด็กนอนท่ายกศีรษะสูง หรืออุ้ม พาดบ่า เมื่อเด็กมีอาการหอบ			
24.	เมื่อท่านพ่นยาหรือให้เด็กรับประทาน ยาขยายหลอดลมแล้ว อาการหอบไม่ ทุเลา ท่านจะพ่นยาหรือให้เด็กรับ ประทานยาอีกจนกว่าอาหารหอบจะ หาย			
25.	เมื่อเด็กเริ่มมีอาการหอบ ท่านจะรีบ นำเด็กไปพบแพทย์ทันที			
26.	ท่านให้เด็กโรคหอบหืดสวมเสื้อผ้าที่ทำ ให้ร่างกายอบอุ่นในวันที่มีอากาศเย็น			
27.	เมื่อท่านเป็นหวัด ท่านจะ ไม่นอนหรือ เข้าใกล้เด็กโรคหอบหืด			
28.	ท่านจัดและดูแลให้เด็กโรคหอบหืด ได้ รับประทานอาหารจำพวก ข้าว ไข่ เนื้อสัตว์ ปลา ผัก ผลไม้ และนมทุก วัน			
29.	ท่านดูแลไม่ให้เด็กโรคหอบหืดนอนดึก ถูกแดดถูกลม			

ภาคผนวก ข.
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงศรีเวียง ไพโรจน์กุล
หัวหน้าภาควิชากุมารเวชกรรม
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. นางสาวสุรีย์พร แซ่เฮง
พยาบาลประจำการหน่วยทางเดินหายใจ โรงพยาบาลศรีนครินทร์
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. นางสาวอุไรวรรณ แซ่ฮุย
พยาบาลประจำการหน่วยทางเดินหายใจ โรงพยาบาลศรีนครินทร์
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. อาจารย์พรทิพา สมบัติ
อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิลาวรรณ จันทะปรีดา
อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรางค์ อีระโสภณ
อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ บุญพวง
อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น